

Persze eredetileg az egyes égi alakok sem lehettek egységesek. Személyes vonásaiknak területenként el kellett térniük, hiszen a forró égövi nap sugarai nem olyan jóságosak, mint a hideg zónákban. Amikor eljött a kulturális változás ideje, egyes néprétegek, főként a kiváltságosok, ragaszkodtak a korábbi állapothoz. Az árjákról tudott a zoroaszteri újítás elfogadása, amit a turkok megtagadtak, és testvérharcukról tudósítanak a Sahnáme történetei. Népek hasadtak ketté ily módon, és néhány hasadt rész a másikéval forrt össze, sok esetben az előző néven hozva létre új társadalmát. Ezért nehéz a rendrakás! Számtalan népnévhez – a váltás vagy összeolvadás miatt – kötődhet az ellentétes kultúra is.

Íly módon helyünk lehetett az eredeti Szentírásban, de a zsidó változatból apránként kiszorultunk.

Úgy szorultunk ki, ahogy az Arám nevet is utolérte a polarizáció, és az elítélő haramia fogalmát gyártotta belőle. Magor az arab nyelvben „szemét” lett, egyes szláv nyelvekben számár, (magare) magyarban Mogorva. Mivel a Szkítákról is megmaradt ugyan ez, Scythrosz = Mogorva, feltehetően ugyan arról a történelmi rangvesztés jelenségéről van szó, és a nevek – ez esetben az át-polarizált fejlemény – tükörfordításáról. Az Izrael név sem járt jobban, az iszlám a halál angyalának adta.

A kereszténység is egészen mást jelentett addig, amíg az intézményesített hatalomszervezésre való felhasználása el nem kezdődött.

A bibliai Hágár szkíta jegyei tehát a véletlen túlmutató mértékű átfedésben állnak a magyar hagyományok Boldogasszonyával. E helyzet pedig szkíta múltunk ősi Hungár Istenőjének névromlásából logikusan következik, ami megmagyarázza a Hongroe név bibliai előfordulásának okát is. Hágár/ Hungár Istenanya személyén keresztül a kereszténységünk ősi alapjaihoz jutunk, melyet rálátásunk és a génjeink hordozta őstudás által, nekünk magyaroknak kell azt időszerű éltető ideákkal újra megtölteni. Bányásszuk hát elő az igazi őskeresztényi szeretetet, mert az elidegenedett modern lélek elsorvad nélküle.

Bognár Ferenc

2021 Visegrád

Felhasznált irodalom:

- Ókori Lexikon (Franklin, 1904)
- Herbert Haag, Bibliai Lexikon, (Apostoli Szentszék Könyvkiadója Bp. 1989)
- Broughtonnak a religióról való történelmi Lexikona, (1798 Komárom)
- Révai Lexikon, (1927)
- Zsidó Lexikon, (1929)
- Hunyadi Ferentz, Keresztyény archivarius, (Vázt 1794)
- Mitológiai enciklopédia (szerk. Tokarev, Gondolat Bp. 1998)
- Horvát István, Rajzolatok a Magyar Nemzet legrégebb történeteiből (Pest, 1825)
- Horvát István, Értekezés a Jászokról, I-II. (Pest, 1829)
- Horvát István, A Magyarokról, mint Agarenusokról, (1828 Tud. Gyűjt.)
- Horvát István, II Geisa és III. István Magy. Kir. Petsényomóikról és Petséteikről (Tud. Gyűjt. 1835)
- Gyárfás István. A Jász-Kunok története I-V. (Kecskemét, 1870)
- Mahler Ede: Babylonia és Assyria, (1906, MTA)
- Kohn Sámuel, Héber kuforrások és adatok Magyarország történetéhez, (Bp. 1881, reprint 1990)
- Szongott Kristóf, A magyarok eredete és őslaka, (1906)
- Chorenei Mózes, Nagy-Örményország története (Szamosújvár 1892, reprint)
- Magyar Adorján, Az Ősműveltség, (1995)
- Sallustius összes művei, (ford. Kurcz Ágnes) internet